

Lagrådsremiss

Skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 12 maj 2005

Pär Nuder

Per Classon
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Lagrådsremissen innehåller ett förslag till en lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar. Syftet med reduktionen är att stödja och ge incitament till utforsling och omhändertagande av stormskadat virke till de skogsägare vars skog har skadats under stormen den 8–9 januari 2005. Om det skadade virket inte skyndsamt tas om hand riskerar det att angripas av insekter samtidigt som risken för skogsbränder ökar kraftigt.

Enligt den föreslagna lagen skall den som i särskilt stormdrabbade län äger skogsmark med stormskadad skog och som säljer virke från denna tillgodoräknas en skattereduktion baserad på den mängd virke som forslas ut ur skogen om vissa förutsättningar och villkor är uppfyllda. Skattereduktionen föreslås uppgå till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det virke som forslats ut ur den stormskadade skogen. Reduktion föreslås ges för den mängd utforslat virke som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark. Skattereduktion ges efter ansökan hos Skatteverket och räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt. Om reduktionen inte kan räknas av mot dessa skatter skall den reduktionsberättigade tillgodoräknas ett belopp motsvarande reduktionen. En ansökan om skattereduktion skall vara skriftlig och ges in till Skatteverket senast den 2 maj 2007.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2006 och gälla vid 2006–2008 års taxeringar för virke som avyttrats, forslats ut ur skogen och mätts in senast vid utgången av år 2006.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar	4
2.2	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	11
3	Ärendet och dess beredning.....	12
4	Bakgrund	12
5	Skattereduktion för stormvirke.....	14
5.1	Reduktionens syfte och utformning	14
5.2	Reduktionens storlek.....	20
5.3	Ansökan och beslut	21
5.4	Skattetillägg, omprövning och överklagande	23
5.5	Ikraftträdande	24
5.6	Följdändringar.....	25
6	Offentligfinansiella effekter, m.m.	25
7	Författningskommentar	26
7.1	Förslaget till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.....	26
7.2	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	35
Bilaga 1	Promemorians lagförslag	36
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	41

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över

1. förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar och
2. förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Den som äger en lantbruksenhet med stormskog tillgodoräknas under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag skattereduktion för stormvirke vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare.

Om ett svenskt handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog, skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Om ett aktiebolag eller ett handelsbolag utan att vara ägare till lantbruksenheten har rätten att utnyttja skogen på lantbruksenheten och rätten att tillgodogöra sig inkomsterna från skogen samt bolaget har samma ägare som lantbruksenheten, skall bolaget vid tillämpningen av denna lag anses vara lantbruksenhetens ägare.

Denna lag tillämpas inte på staten, landsting, kommuner och kommunalförbund.

Definitioner, m.m.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat framgår.

Med *skogsmark* avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

3 § Med *stormvirke* avses i denna lag sågtimmer av barrträd från stormskog samt massaved eller bränsleved från sådan skog om virket har avverkat på grund av stormen den 8–9 januari 2005.

4 § Med *bränsleved* avses i denna lag stamved av barrträd om veden

1. stockmäts eller travmäts,
2. är ägnad för energiproduktion,
3. har en längd som inte understiger 240 centimeter, och
4. har en största toppdiameter som inte understiger 3 centimeter.

5 § Med *stormskog* avses i denna lag skogsmark om

1. den är belägen på en lantbruksenhet i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län eller Östergötlands län, och

2. stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 uppgår till mer än ett års tillväxt.

Villkoret i första stycket 2 anses alltid uppfyllt om lantbruksenheten är belägen inom någon av de kommuner som räknas upp i bilaga 1 till denna lag.

6 § Med *ett års tillväxt* avses i denna lag produkten av lantbruksenhetens skogsmarksareal den 1 januari 2005 enligt den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och det tillväxttal som enligt bilaga 2 till denna lag gäller för det län där lantbruksenheten är belägen.

Om lantbruksenheten har bildats efter den 1 januari 2005, beräknas tillväxten på enhetens skogsmarksareal vid tidpunkten för enhetens bildande.

7 § Med *virkesmätning* avses i denna lag att virkets volym och beskaffenhet bestäms.

Virkesmätningen skall utföras på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i den föreskrift som Skogsstyrelsen har beslutat med stöd av virkesmätninglagen (1966:209) och dokumenteras i ett sådant mätbesked som avses i denna föreskrift.

8 § Vid tillämpningen av denna lag skall

– vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas, och

– vid omräkning från kubikmeter toppmått under bark till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 1,20 användas.

Villkor för skattereduktion

9 § Skattereduktion tillgodoräknas den som

1. ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring, utforsling och mätning enligt 10 § och

2. därefter varit ägare till enheten under tiden fram till ansökningstillfället.

Om en lantbruksenhet har avyttrats efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2006, kan skattereduktion även tillgodoräknas den som utan att uppfylla villkoret i första stycket 2 ansöker om reduktion senast den 2 maj 2006.

Underlag för skattereduktion

10 § Underlaget för skattereduktionen är den mängd stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007

1. avyttras,
2. forslas ut ur stormskog på lantbruksenheten, och
3. mäts vid virkesmätning.

Under den tidsperiod lagen tillämpas ges reduktion bara för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Vid tillämpningen av andra stycket skall den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden.

11 § Av det underlag som kan berättiga till reduktion enligt 10 § utgörs sökandens underlag av den mängd stormvirke som avyttrats, utforslats och mätts in enligt 10 § under den tid denne ägt lantbruksenheten.

Skattereduktionens storlek

12 § Skattereduktionen uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av underlaget enligt 11 §.

13 § Sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen som svarar mot sökandens andel i lantbruksenheten vid tidpunkten för ansökan eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, vid tidpunkten för avyttringen.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall skattereduktionen fördelas mellan dem på det sätt som angetts i ansökan.

Ansökan och beslut

14 § En ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

15 § Om flera äger del i en lantbruksenhet, skall de lämna en gemensam ansökan. Detsamma gäller handelsbolagsdelägare. Delägare är sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion.

16 § Ansökan skall innehålla uppgifter om

1. sökandens personnummer eller organisationsnummer,
2. lantbruksenhetens beteckning, taxeringsenhetsnummer, kommun och län där lantbruksenheten är belägen,
3. sökandens andel i lantbruksenheten vid den tidpunkt som anges i 13 §,
4. mängden utforslat stormvirke i kubikmeter fast mått under bark, och
5. datum för avyttring enligt 10 § första stycket 1 avseende det stormvirke som ansökan avser.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall det i ansökan anges hur skattereduktionen skall fördelas mellan dem.

17 § Till ansökan skall det fogas

1. kopia av avtal om avyttring av stormvirke enligt 10 § första stycket 1, och

2. kopia av mätbesked från virkesmätning enligt 10 § första stycket 3.

Om lantbruksenheten inte ligger i någon av de kommuner som anges i bilaga 1 till denna lag skall till ansökan även fogas ett intyg som visar att villkoret i 5 § första stycket 2 är uppfyllt.

18 § Om lantbruksenheten har bytt ägare efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007, skall ansökan innehålla uppgift om ägarbytet.

19 § En ansökan skall, om inte annat följer av 9 § andra stycket, ha kommit in till Skatteverket senast den 2 maj 2007.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006, skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer en ansökan in senare än den 2 maj 2006, tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering av slutlig skatt på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2008 års taxering.

20 § Skatteverket skall besluta i ärenden enligt denna lag.

Skattetillegg, omprövning och överklagande

21 § Bestämmelserna om skattetillegg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. skattebetalningslagen.

Om Skatteverkets beslut behöver ändras till följd av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt, får sådan ändring ske genom omprövning även efter utgången av den tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Övriga bestämmelser

22 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen skall räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

23 § Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

24 § Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot de skatter som anges i 22 § andra stycket skall vid debitering av slutlig skatt, genom en kreditering på skattekontot, tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

25 § Belopp som tillgodoförts enligt 24 § skall anges på sådant besked som avses i 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483).

26 § Bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) tillämpas inte på belopp som tillgodoförts enligt 24 §.

27 § Bestämmelsen om företrädaransvar i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om belopp som tillgodoförts enligt 24 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Kommuner som avses i 5 § andra stycket:

Ale	Mark
Alingsås	Markaryd
Alvesta	Motala
Aneby	Mullsjö
Bollebygd	Mölndal
Borås	Nybro
Bromölla	Nässjö
Båstad	Olofström
Eksjö	Osby
Emmaboda	Partille
Essunga	Perstorp
Falkenberg	Ronneby
Finspång	Sjöbo
Gislaved	Svalöv
Gnosjö	Svenljunga
Göteborg	Sävsjö
Habo	Sölvesborg
Halmstad	Tingsryd
Herrljunga	Tranemo
Hultsfred	Tranås
Hylte	Ulricehamn
Härryda	Uppvidinge
Hässleholm	Vaggeryd
Högsby	Varberg
Hörby	Vetlanda
Höör	Vimmerby
Jönköping	Vårgårda
Karlshamn	Värnamo
Karlskrona	Västervik
Kinda	Växjö
Klippan	Ydre
Kristianstad	Åstorp
Kungsbacka	Åtvidaberg
Laholm	Älmhult
Lerum	Ängelholm
Lessebo	Örkelljunga
Linköping	Östra Göinge
Ljungby	

Tillväxttal som avses i 6 § första stycket:

Län	Tillväxttal (skogskubikmeter per hektar)
Skåne län	7,4
Blekinge län	7,1
Kronobergs län	5,7
Kalmar län	5,1
Jönköpings län	5,3
Hallands län	6,8
Västra Götalands län	5,8
Östergötlands län	5,4

2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

9 §¹

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för

förmögenhetsskatt, *och*

9. lagen (2005:000) om skattereduktion för virke från stormfällad skog vid 2006–2008 års taxeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

¹ Senaste lydelse 2004:753.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen har tillsammans med Vänsterpartiet och Miljöpartiet de gröna kommit överens om flera olika stödåtgärder i anledning av stormen den 8–9 januari 2005, däribland ett särskilt direktstöd till drabbade skogsägare som skall vara ett incitament för att få det stormfällda virket ut ur skogen. Stödet skall utformas som en skattereduktion som baseras på den mängd stormskadat virke som tas om hand och förslas ut ur skogen. I en promemoria utarbetad inom Finansdepartementet har lämnats förslag på utformningen av en sådan reduktion. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (Fi2005/1985). Promemorians förslag har efter remissbehandlingen beretts ytterligare inom Regeringskansliet. Synpunkter från Skatteverket och Skogsstyrelsen har inhämtats under hand.

4 Bakgrund

Stormen den 8–9 januari 2005

Natten mellan den 8 och 9 januari 2005 rasade stormen ”Gudrun” genom södra Sverige. Stormvindarna uppnådde på sina håll orkanstyrkor. Avsevärda skador orsakades av stormen. El- och teleförbindelser bröts, vägar blockerades och miljontals träd blåstes omkull eller knäcktes. Värst drabbades södra och mellersta Götaland.

Skogsstyrelsen har efter flyginventering uppskattat att den skadade skogsvolymen uppgår till totalt 75 miljoner skogskubikmeter, varav drygt 73 miljoner skogskubikmeter finns i Götaland. Skadorna är mer än dubbelt så stora som de hitintills största, som orsakades av flera svåra stormar 1969. Den normala årsavverkningen i de stormdrabbade områdena uppgår till ca 20 miljoner skogskubikmeter. Den normala årsavverkningen i hela landet uppgår till ca 80 miljoner skogskubikmeter. Skogsstyrelsen har uppskattat att skogsbrukets kostnad för skadorna på skogen uppgår till 18,4 miljarder kronor.

Förutom att priset på virke har sjunkit med omkring 35 procent så har kostnaden för att avverka och transportera virket ut ur skogen (den s.k. drivningskostnaden) ökat dramatiskt. Kostnaden uppskattas vara 45 procent högre än normalt och totalt uppskattas denna merkostnad till 2,5 miljarder kronor. Därtill kommer ökade kostnader för underhåll av de skogsvägar som måste användas för att transportera virket ut ur skogen, kostnader för återväxtåtgärder, m.m. Utan stöd i någon form kommer dessa kostnader i huvudsak att bäras av ägarna till de drabbade skogsbruken.

Det finns en överhängande risk att det stormskadade virket blir föremål för förödande insektsangrepp och förstörs om det inte förslas ut ur skogen utan blir liggande en längre tid. En sådan situation riskerar också att ge upphov till en annan förödande konsekvens: insekter som kan

föröka sig närmast explosionsartat i den stormskadade skogen kan i en andra fas angripa även oskadade skogsbestånd och resultera i ytterligare skador på skogen under de kommande åren.

Former för handel med virke

Virke kan avyttras som *leveransvirke* eller i samband med upplåtelse av *avverkningsrätt*. Vid avyttring av leveransvirke får skogsägaren betalt för mängden levererat virke och står själv för kostnaden för avverkning och transport till bilväg, dvs. den s.k. drivningskostnaden. Avverkningsrätt är en rätt för annan att avverka skog på skogsägarens fastighet. Civilrättsligt är detta en form av nyttjanderätt även om rättigheten inte innebär rätt att i övrigt nyttja fastigheten. Avverkningsrätt omfattar bl.a. rotpostförsäljning eller försäljning av stämpling. *Rotpostförsäljning* och *stämpling* innebär att skogsägaren låter märka ut och mäta upp träd på rot inom ett visst område. Därefter lämnas den uppmärkta och uppmätta posten ut till försäljning, oftast genom anbud. Köparen betalar ett pris som avser den rotstående skogen (rotposten) och står risken för hur mycket eller lite virke som fås ut av rotposten. Även s.k. avverkningsuppdrag och leveransrotköp utgör avverkningsrätter. Upplåtelseformerna innebär att fastighetsägaren uppdrar åt annan att avverka skog på hans fastighet, med rätt för denne att tillgodogöra sig det utfallande virket. Vid *avverkningsuppdrag* uppdrar skogsägaren åt en köpare att utföra en avverkning. Köparen ansvarar för att skogen som anvisats blir avverkad och utforslad till bilväg på avtalat sätt. Den fortsatta hanteringen av virket sker sedan på samma sätt som för leveransvirke, dvs. virket mäts in och en avräkning sker mellan parterna. Säljaren står risken för hur mycket eller lite virke som finns på fastigheten. För att få fram nettopriset dras köparens kostnad för avverkningen och utforslingen av. Vid *leveransrotköp* säljer skogsägaren skog som rotpost utan uppmätning av skogen. Köparen står för avverknings- och transportkostnader. Virket betalas till ett fast nettopris per avverkad kubikmeter. Efter avverkning och utforsling mäts virket. Säljaren står risken för hur mycket eller lite virke som finns inom området.

Mätning av virke

I de fall försäljning av virke sker på villkor att köpeskillingen utgår i förhållande till virkets mängd måste det avverkade virket mätas in för att köpeskillingens belopp skall kunna fastställas. Mätning av virke innebär att volymen beräknas (kvantitetsmätning) och att virkets beskaffenhet bedöms (kvalitetsmätning). Virkesmätningen har sedan länge varit föremål för särskild lagstiftning som syftar till att åstadkomma en enhetlig och korrekt mätning. Enligt den nu gällande virkesmätningsslagen (prop. 1966:98, 3LU 1966:42, rskr. 1966:228, SFS 1966:209) skall virkesmätning, som avser sågtimmer av barrträd eller massaved och som är ämnad att ligga till grund för beräkning av vederlag för virket, utföras enligt föreskrifter som Skogsstyrelsen utfärdar. I dessa föreskrifter (SKSFS 1999:1) regleras närmare hur mätningen skall gå till och vilka uppgifter som skall registreras i

samband med mätningen. Något krav på att mätningen skall utföras av något visst rättssubjekt finns inte. Den övervägande delen av allt virke som avverkas och forslas ut ur skogarna mäts emellertid av någon virkesmätningsförening. Genom dessa föreningar samverkar virkes-säljare och virkesköpare för opartisk mätning. Det finns tre virkesmätningsföreningar, vars verksamhetsområden tillsammans täcker hela landet. Den helt övervägande delen av mätningarna sker i anslutning till industri eller virkesterminal men mätning sker också vid andra platser, t.ex. vid bilväg. Efter utförd mätning utfärdas ett s.k. mätbesked. Köpare och säljare erhåller var sitt exemplar av mätbeskedet och detta ligger till grund för bestämmande av köpeskillingen för virket. Ett virkespartis mätbesked skall enligt Skogsstyrelsens föreskrifter innehålla bl.a. uppgifter om den fysiska eller juridiska person som har utfört mätningen, datum och plats för virkesmätningen, virkessäljare och virkesköpare, uppgifter som identifierar virkespartiet samt uppgifter om virkets volym och beskaffenhet. Virkets volym anges regelmässigt i kubikmeter fast mått under bark eller i kubikmeter toppmått under bark. Dessa mått anger hur mycket den massiva vedvolymen utan bark uppgår till. Utöver de angivna uppgifterna kan mätbeskedet också innehålla andra uppgifter som har avtalats mellan virkessäljare och virkesköpare eller som har bestämts inom en virkesmätningsförening.

5 Skattereduktion för stormvirke

5.1 Reduktionens syfte och utformning

Regeringens förslag: Den som i de särskilt stormdrabbade länen äger skogsmark med stormskadad skog och som säljer virke från denna tillgodoräknas, under vissa förutsättningar, skattereduktion baserad på den mängd virke som forslas ut ur skogen.

Skattereduktion ges för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens förslag. Promemorian inkluderade emellertid inte bränsleved i det reduktionsgrundande underlaget och utgick vid fastställande av det reduktionsgrundande underlaget från registerfastigheter.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Jönköping, Domstolsverket, Skogsindustrierna och Föreningen Svenskt Näringsliv* lämnar förslaget utan erinran. *Länsrätten i Kronobergs län* ställer frågan om inte Uppvidinge kommun borde läggas till i bilagan till lagen men har i övrigt inga synpunkter på förslaget. *Skatteverket* tillstyrker i huvudsak förslaget, men har vissa synpunkter på olika detaljer i förslaget. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna, Skogsstyrelsen, Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg, Virkesmätningsföreningen Syd Ekonomisk Förening, Sveriges lantbruksuniversitetets skogsvetenskapliga fakultet, Sveriges Jordägareförbund och Skogssällskapet* har inte heller något att erinra

mot förslaget inriktning men har vissa synpunkter i fråga om skattereduktionens närmare utformning. Dessa tas upp i sitt sammanhang i det följande.

Skälen för regeringens förslag

Syftet med reduktionen

För att begränsa de skador som stormen har orsakat och för att förhindra ytterligare skador är det nödvändigt att så mycket som möjligt av det stormskadade virket snabbt tas om hand. Det finns annars en överhängande risk att det stormskadade virket blir föremål för förödande insektsangrepp. Insekter som massförökar sig i den skadade skogen skulle i en andra fas kunna angripa oskadade skogsbestånd och resultera i ytterligare betydande skador på skogen under de kommande åren. Den stora mängden stormfälld skog innebär också en kraftigt ökad risk för stora skogsbränder. Syftet med reduktionen är därför att ge drabbade skogsägare ett kraftfullt incitament för att så snart som möjligt ta hand om stormskadat virke. *Skogsstyrelsen* och övriga remissinstanser som har yttrat sig i denna del är positiva till att det skapas ett ekonomiskt incitament för ett snabbt omhändertagande av den stormskadade skogen.

Vem bör vara berättigad till reduktion?

Stöd i form av skattereduktion bör ges till den som äger skogsmark med stormskadad skog i de län där de mest omfattande skogsskadorna har uppkommit, dvs. i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län och Östergötlands län. Såväl fysiska som juridiska personer bör omfattas av stödet. *Sveriges Jordägareförbund* anser att även Örebro län bör omfattas av reduktionen. *Skogsstyrelsen* anser att den valda avgränsningen är lämplig. Övriga remissinstanser har inte några synpunkter på reduktionens geografiska avgränsning. Det bör framhållas att begränsningen till de län som har de mest omfattande skogsskadorna är densamma som i den av regeringen beslutade lagrådsremissen om skattebefrielse för diesel som används i arbetsmaskiner inom skogsnäringen. Regeringen finner mot denna bakgrund inte skäl att frångå promemorians förslag.

Som ägare i detta sammanhang bör även anses den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare. Dit hör t.ex. en juridisk person som förvaltar en samfällighet och som är skattskyldig för samfällighetens inkomster. Exempel på sådana samfälligheter är häradsallmänningar, sockenallmänningar och allmänningsskogar.

Staten, landsting, kommuner och kommunalförbund är samhällliga aktörer som är undantagna från skattskyldighet för inkomstskatt och omfattas inte av den föreslagna lagen.

Stödet bör utgå till skogsägare som från den skadade skogen avyttrar virke som avverkat på grund av stormen. *Sveriges Jordägareförbund* och *Skogssällskapet* anser att även så kallade driftsbolag bör omfattas av reduktionen. De anför att det förekommer att en skogsägare äger skogsfastigheten som fysisk person men bedriver den skogliga

verksamheten genom en juridisk person, dvs. driftsbolaget. Regeringen anser även ett driftsbolag bör kunna komma i åtnjutande av reduktionen, under förutsättning att bolaget har samma ägare som lantbruksenheten och att rätten att utnyttja skogen och tillgodogöra sig inkomsterna från denna tillkommer bolaget.

Skogsstyrelsen anser att det inte är nödvändigt att, såsom görs i promemorian, ställa krav på i vilka former virket skall ha avyttrats utan att det är tillräckligt att kräva att virket har avyttrats. Regeringen delar *Skogsstyrelsens* bedömning. Rotpostförsäljning och stämpling kommer ändå att uteslutas från reduktion eftersom mätning i dessa fall inte sker på det sätt som reduktionen förutsätter. Som föreslagits i promemorian bör reduktionen begränsas till de avyttringar som görs efter stormen.

Den som inte säljer virket från den stormskadade skogen utan i egen regi sköter avverkning, upparbetning och förädling till olika virkesprodukter kommer inte att omfattas av skattereduktionen eftersom reduktionen förutsätter att virket avyttras. *Sveriges Jordägareförbund* anser att något krav på att virket har avyttrats inte bör uppställas, även om förbundet har förståelse för kravets betydelse som kontrollmoment. Enligt regeringens är dock kravet av stor betydelse ur kontrollsynpunkt eftersom det då finns två parter med motstående intressen. Kravet på avyttring är därför nödvändigt.

Stödet är tänkt att avse åren 2005 och 2006. Reduktionen bör således ges till den som före utgången av år 2006 avyttrar stormskadat virke om virket inom samma tid forslas ut ur skogen och mäts upp.

Skogsstyrelsen anser att tidsperioden för reduktionen bör avslutas den 1 augusti 2006. Enligt myndigheten gör reduktionen då störst nytta för att begränsa skadeverkningarna. En längre tid innebär inte att effekten uteblir men den blir störst om virket utforslas nämnda datum. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna* anser att reduktionen bör omfatta tiden fram till den 1 juli 2007. *Sveriges Jordägareförbund* anser att reduktionen bör gälla även under år 2007. Som skäl anförs att resurserna för upparbetning och bortforsling inte kommer att räcka till varför upparbetning och bortforsling kommer att behöva ske även efter utgången av år 2006. *Virkesmätningsföreningen Syd* anför att det kan inträffa att mätning inte kommer att kunna ske inom angiven tid och föreslår därför att reduktionen kan baseras på inmätning som sker fram till den sista februari 2007. Regeringen kan instämma i den bedömning som *Skogsstyrelsen* har gjort beträffande tidsperiodens längd men anser samtidigt – bland annat mot bakgrund av vad remissinstanserna har anfört – att det ändå är nödvändigt att även låta hösten 2006 omfattas av reduktionen. Den i promemorian föreslagna tidsperioden fram till utgången av år 2006 får därför anses ändamålsenlig och tiden bör således varken förlängas eller förkortas.

Vad bör utgöra underlag för reduktionen?

Syftet med lagstiftningen är att ge incitament och stöd för att ta hand om och forsla ut stormfällt virke, framför allt på grund av det hot mot det kvarvarande och oskadade skogsbeståndet som en massförökning av insekter utgör, men även på grund av den brandrisk som den stormfällda skogen utgör. Den föreslagna lagstiftningen måste också ses mot bakgrund av de stora samhällsekonomiska värden som står på spel. Reduktionen bör därför baseras på den mängd virke som forslas ut ur den stormskadade skogen.

Skatteverket och *Skogsstyrelsen* anser att reduktionen bör avse taxeringsenheten lantbruksenhet i stället för registerfastighet. Detta skulle medföra stora förenklingar både för *Skatteverket* och den enskilde skogsägaren. Regeringen delar denna bedömning och lagförslaget har utformats i enlighet med detta.

En skattereduktion kan inte ges utan tillgång till tillförlitliga uppgifter om det virke som kan ligga till grund för reduktionen. Det är därför som utgångspunkt rimligt att kräva att virket är av det slag som mäts enligt virkesmätninglagen och de föreskrifter som *Skogsstyrelsen* utfärdar med stöd av lagen, dvs. sågtimmer av barrträd eller massaved. I den mån lövträd inte säljs som massaved, utan som sågtimmer, kommer sådant virke således inte att kunna ligga till grund för skattereduktion. Mot bakgrund av att andelen skadade lövträd enligt *Skogsstyrelsens* skadeinventering endast uppgår till några enstaka procent av den skadade skogen och att den helt övervägande delen lövträd normalt används som massaved är denna avgränsning högst rimlig. Till detta kommer att lövträd inte i samma utsträckning som barrträd utgör grogrund för massförökning av insekter. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna* samt *Sveriges Jordägareförbund* anser att det incitament som reduktionen är avsedd att ge bör omfatta sortimenten sågtimmer inklusive klentimmer och sågbar kubb av barr- och lövträd, massaved av barr- och lövträd, gängse förekommande specialsortiment av barr- och lövträd samt energived (rundved). *Skogssällskapet* anser att samtliga rundvirkessortiment bör omfattas av reduktionen. *Skogsstyrelsen* anser att även andra rundvirkessortiment än barrsågtimmer eller massaved bör omfattas av reduktionen. Enligt myndigheten gäller det i huvudsak energivedsortiment. Myndigheten ser vidare, av naturvårdsskäl, en nackdel med att lövmassaved omfattas av reduktionen men anser att så ändå bör vara fallet av praktiska skäl.

Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att även energived bör omfattas av reduktionen. Barrträd som blir energived utgör en lika stor fara med avseende på insektsangrepp som de barrträd som blir sågtimmer eller massaved. I stället för termen energived bör dock termen bränsleved användas. En definition av begreppet bränsleved kan utformas med utgångspunkt i virkesmätningföreningarnas mättningsbestämmelser för brännved. Enligt *Virkesmätningföreningen Syds* generella mättningsbestämmelser får alla barrträdslag ingå i detta sortiment. Vidare skall veden vara minst 240 centimeter lång och ha en minsta diameter som uppgår till tre centimeter under bark på högkant. Med detta avses att toppdiametern på det tjockaste stället inte får understiga tre centimeter. För att utesluta grenar och andra

avverkningsrester bör klargöras att fråga skall vara om stamved och att veden skall stock- eller travmätas. Grenar och avverkningsrester kan inte mätas med dessa metoder.

Enligt regeringens mening är det inte motiverat att komplicera systemet ytterligare med särregleringar för de olika specialsortiment som vissa remissinstanser har nämnt. Det är tillräckligt att konstatera att det förekommer virke som i och för sig uppfyller de allmänna kraven på sågtimmer eller massaved men som, i den praktiska virkeshandeln och på mätbeskeden, har mer specifika benämningar såsom plywoodtimmer, rotstockar/grovtimmer, kubb och klentimmer och att även dessa underkategorier av sortimenten således är reduktionsgrundande.

De remissinstanser som anser att även sortiment som inte anges i virkesmätningenslagen bör omfattas av reduktionen anför att dessa sortiment bör mätas av virkesmätningensförening eller på annat sätt enligt vedertagna metoder på virkesmarknaden. *Sveriges Jordägareförbund* anför vidare att kravet på mätning enligt virkesmätningenslagen kommer att leda till problem genom att det i praktiken innebär att mätningen skall utföras av virkesmätningensföreningarnas virkesmätare, samtidigt som det kommer att vara brist på virkesmätare. *Sveriges Jordägareförbund* och *Skogsällskapet* menar också att krav på mätning enligt virkesmätningenslagen gör att exportvirke inte kommer att omfattas av reduktionen. *Sveriges Jordägareförbund* pekar därvid på att Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning inte är tillämpliga på exportvirke. Mot denna bakgrund bör man enligt förbundet godta mätning som genomförs enligt vedertagna metoder och god branschpraxis på området. *Skogsällskapet* framför liknande tankegångar.

Regeringen konstaterar inledningsvis att virkesmätningenslagen och de föreskrifter som har utfärdats med stöd av lagen inte ställer några krav på att mätningen skall utföras av någon virkesmätningensförening. Parterna har full möjlighet att anlita någon utomstående förrättningsman med erforderlig kompetens för att utföra mätningen och är inte hänvisade till någon virkesmätningensförening. De krav som ställs i föreskrifterna till virkesmätningenslagen är att mätningen skall utföras på visst sätt, t.ex. genom stock- eller travmätning, och resultera i ett mätbesked som bl.a. innehåller uppgifter om den som har utfört mätningen, datum och plats för virkesmätningen, virkessäljare och virkesköpare, uppgifter som identifierar virkespartiet, virkespartiets fast- eller toppcylindervolym fördelat på sågtimmer respektive massaved och, i förekommande fall, de andra beskaffenhetsklasser som parterna har avtalat om i det konkreta fallet. Det saknas anledning att i sak ge avkall på dessa krav. I fråga om s.k. exportvirke är Skogsstyrelsens mätföreskrifter emellertid inte formellt tillämpliga. På grund av detta bör den mätning som reduktionen kräver inte, såsom föreslås i promemorian, knytas till mätning enligt virkesmätningenslagen. I stället för att kräva att mätningen formellt skall ske enligt virkesmätningenslagen bör krävas att mätningen skall ske på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i den föreskrift som Skogsstyrelsen har beslutat med stöd av virkesmätningenslagen. De krav som avses är de som finns i första kapitlet i "Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning (SKSFS 1999:1)". För att berättiga till skattereduktion skall samtliga reduktionsgrundande sortiment mätas in på sätt som anges

i denna del av föreskriften. I den mån exportvirke består av dessa sortiment och mäts in på detta sätt kommer det således att omfattas av reduktionen. I det här sammanhanget bör framhållas att det förhållandet att reduktionen formellt frikopplas från virkesmätninglagen inte innebär någon inskränkning i den lagens tillämpningsområde.

I enlighet med vad som tidigare sagts om skattereduktionens geografiska begränsning skall virket komma från skogsmark med stormskadad skog i särskilt stormdrabbade län. Mindre skador på skogen kan emellertid inte medföra att den anses skadad av storm på ett sätt som berättigar skogsägaren till stöd i form av skattereduktion. Stödet bör riktas till de hårdast drabbade skogsägarna. Skadan bör därför överstiga ett års tillväxt för att berättiga till reduktion. Detta villkor är i linje med de tankegångar som har framförts från skogsnäringen. LRF Skogsägarna har framfört uppfattningen att en normal årsavverkning är en lämplig gräns för att stöd skall ges. I promemorian föreslås att man i stället skall knyta an till begreppet årlig tillväxt eftersom man då kan använda uppgifter från den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, ibland kallad fastighetstaxeringsregistret. *Skatteverket* anser att den årliga tillväxten kan beräknas med utgångspunkt i registrets uppgift om virkesförrådet den 1 januari 2005 och med användande av procentsatser som anger den länsvisa tillväxten. *Sveriges Jordägareförbund* anser att tillväxten skall fastställas som en procentsats av virkesförrådet. Förbundet anför att skogsägare med ungskog annars skulle komma att missgynnas. Om inte även sågtimmer av lövträd kommer att berättiga till reduktion anser förbundet att lövträdens tillväxt inte bör beaktas. *Skogsstyrelsen* anser dock att det är komplicerat med en definition av tillväxt som bygger på virkesförrådet och föreslår i stället att ett års tillväxt definieras med utgångspunkt i en absolut genomsnittlig volymtillväxt per hektar. Regeringen konstaterar att det med en schabloniserad metod – oavsett vilken som väljs – följer olika fördelar och nackdelar. I valet mellan de två metoder som har aktualiserats för beräkning av årlig tillväxt anser regeringen att den av Skogsstyrelsen förespråkade metoden bör användas. Den metod som bygger på virkesförrådet, helt frikopplat från skogsmarksarealen, skulle kunna leda till att den som i förhållande till skogsmarksarealen har helt ringa stormskador skulle komma att omfattas av reduktionen. Ett mycket litet virkesförråd resulterar nämligen med denna metod i en mycket liten årlig tillväxt. Enligt regeringens mening ger en skada relaterad till skogsmarksarealen ett bättre mått på skadans omfattning. Den årliga tillväxten bör därför beräknas med utgångspunkt i de genomsnittliga tillväxttalen för berörda län och dessa bör anges i en bilaga till lagen.

Sveriges Lantbruksuniversitets skogsvetenskapliga fakultet anser att de föreslagna tröskelvärdena för reduktionen är för höga. Fakulteten anser att det inte bör finnas någon lägsta gräns för reduktionen. Regeringen konstaterar att övriga remissinstanser inte har haft några synpunkter på föreslagen gräns om ett års tillväxt, även om synpunkter har lämnats på begreppets närmare innebörd. Inte heller i fråga om minimigränsen 200 kubikmeter fast mått under bark har övriga remissinstanser haft några synpunkter. Regeringen anser att dessa gränsvärden är rimliga. Skattereduktion bör således endast ges för den del av en stormskadad

lantbruksenhets underlag, i form av avyttrat, utforslat och uppmätt virke, som överstiger ett års tillväxt. Förutom denna gräns bedömer regeringen att det är befogat med en absolut lägsta gräns. Den bör, i enlighet med vad som föreslås i promemorian, lämpligen bestämmas till 200 kubikmeter fast mått under bark.

För att underlätta bedömningen av om skogen är stormskadad i tillräcklig omfattning bör man dra nytta av de skadeinventeringar som Skogsstyrelsen har genomfört. De omfattar s.k. skogsvårdsdistrikt. I de inventerade områdena följer skogsvårdsdistrikten kommungränserna, även om mer än en kommun kan omfattas av ett distrikt. För att underlätta tillämpningen är det motiverat att i en bilaga till lagen ange de kommuner där skadorna på skogen enligt Skogsstyrelsens bedömning i genomsnitt överstiger den genomsnittliga årliga tillväxten i berörda län. Denna är enligt skogsstatistisk årsbok 2004 i genomsnitt 6,8 skogskubikmeter per hektar. För lantbruksenheter inom kommuner där de genomsnittliga skadorna överstiger detta värde bör som en presumtionsregel gälla att skogsmarken anses skadad i den omfattning som krävs för skattereduktion. *Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)* tillsammans med *LRF Skogsägarna* menar att bilagan bör omfatta ytterligare kommuner, men har inte angivit vilka dessa skulle vara. *Sveriges Jordägareförbund* anser att kommunerna Bjuv, Svalöv, Åstorp, Högsby och Uppvidinge bör läggas till i bilagan. *Länsrätten i Kronobergs län* och *Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg* föreslår att Uppvidinge kommun läggs till i bilagan. *Skogsstyrelsen* föreslår mot bakgrund av gjorda uppskattningar och avstämningar att ytterligare vissa angivna kommuner skall läggas till i bilagan och att andra skall tas bort. Regeringen anser att Skogsstyrelsens förslag bör ligga till grund för bilagens utformning.

I de fall presumtionsregeln inte är tillämplig får det ankomma på skogsägaren att visa att skadorna på lantbruksenhetsens skogsmark överstiger ett års tillväxt.

Eftersom Skogsstyrelsens skadeinventering inkluderar lövträd och eftersom även lövträd berättigar till reduktion i den mån de säljs som massaved bör den som inte omfattas av presumtionsregeln få räkna med lövträd vid bedömningen av om skadan på skogen är tillräckligt omfattande.

5.2 Reduktionens storlek

<p>Regeringens förslag: Skattereduktion ges med 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det virke som utgör underlaget för reduktionen.</p>

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges Lantbruksuniversitetets skogsvetenskapliga fakultet* menar att det inte är klarlagt att reduktionsbeloppet om 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark är optimalt för syftet. *Sveriges Jordägareförbund* anser att 50 kronor i detta sammanhang inte är något stort belopp.

Skälen för förslaget: Skogsstyrelsen har uppskattat att mängden skadat virke uppgår till drygt 73 miljoner skogskubikmeter i de aktuella länen. Detta motsvarar drygt 60 miljoner kubikmeter fast mått under bark. Myndigheten har även uppskattat att ca två tredjedelar, dvs. ca 40 miljoner kubikmeter fast mått under bark, av det stormskadade virket kommer att mätas in i en form som berättigar till skattereduktion. Regeringen menar att det är nödvändigt med ett kraftfullt incitament för att så snabbt som möjligt få ut virket ur skogen och därför bör en skattereduktion utgå med 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det virke som avyttras, utforslas och mäts in.

5.3 Ansökan och beslut

Regeringens förslag: Ansökan om skattereduktion skall vara skriftlig och ges in till Skatteverket. Ansökan skall ha kommit in senast den 2 maj 2007. Beslut fattas av Skatteverket.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* föreslår att ägare till en lantbruksenhet skall lämna en gemensam ansökan. *Sveriges Jordägareförbund* anför att möjligheten att via skattekontot få ut eventuellt överskjutande del av reduktionsbeloppet inte får inskränkas.

Skälen för förslaget: För att upprätthålla ett rimligt mått av kontroll av att reduktionen endast kommer den avsedda kretsen av skogsägare till del krävs det vissa uppgifter. Några av dessa uppgifter kan bara lämnas av skogsägaren själv. Reduktionen kan därför inte endast baseras på uppgifter från t.ex. en virkesmätningsförening som har mätt det virke som ligger till grund för reduktionen. De uppgifter som enligt Skogsstyrelsens föreskrifter skall registreras vid virkesmätningen kan därför inte, t.ex. genom lämnande av kontrolluppgift, utan vidare läggas till grund för bedömningen av om rätt till skattereduktion föreligger och med vilket belopp. Det är dessutom svårt att uttömmande ange vilka som skulle vara skyldiga att lämna en sådan kontrolluppgift eftersom virkesmätning kan utföras även av annan än en virkesmätningsförening, så länge som mätningen uppfyller de allmänna krav på mätningen som framgår av föreskrifterna till virkesmätningslagen. Både kontrollskäl och praktiska skäl talar därför för att skattereduktion måste grundas på en ansökan från lantbruksenhetens ägare.

Skatteverket anser att ägare till en lantbruksenhet skall lämna en gemensam ansökan. Regeringen delar denna bedömning. Handelsbolag är inte egna skattesubjekt i fråga om inkomstskatt. Handelsbolag är dock skattskyldiga i fråga om fastighetsskatt. Fastighetsskatt utgår emellertid inte för lantbruksenheter, till den del de består av bl.a. skogsmark. När ett handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskadad skog bör skattereduktionen därför tillgodoräknas delägarna. Även handelsbolagsdelägare skall göra en gemensam ansökan. I ansökan skall anges hur reduktionen skall fördelas mellan delägarna. Även om delägare i lantbruksenheter respektive handelsbolagsdelägare skall lämna

gemensam ansökan är de att betrakta som sökande i fråga om sin rätt till reduktion.

Skattereduktionen bör inte hanteras inom ramen för det ordinarie taxeringsarbetet. I stället bör – på samma sätt som i fråga om andra reduktioner – beslut om skattereduktion fattas för sig.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering, eller om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer ansökan in senare än den 2 maj 2006 tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, 2008 års taxering.

En ansökan om skattereduktion måste vara skriftlig. För att den skall kunna läggas till grund för ett beslut om skattereduktion måste den innehålla uppgifter om sökandens personnummer eller organisationsnummer, lantbruksenhetens beteckning, taxeringsenhetsnummer, kommun och län där enheten är belägen, sökandens andel i enheten, mängden stormvirke som har forslats ut från stormskogen samt datum för avyttring av stormvirket.

Av kontrollskäl bör krävas att sökanden till ansökan fogar en kopia av avtal eller motsvarande handling avseende avyttringen av virket samt kopia av mätbesked från den virkesmätning som reduktionen förutsätter. *Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg* anser att även den som har ingått ett muntligt avtal om försäljning och som inte kan uppvisa ett skriftligt avtal bör få del av reduktionen. Regeringen anser att även den som har ingått ett muntligt avtal bör kunna prestera en skriftlig handling som styrker avyttringen. Om sökandens skogsmark inte utgör stormskog genom tillämpning av presumptionsregeln, dvs. genom att skogsmarken befinner sig i en av de kommuner som uppräknas i bilagan till lagen, skall till ansökan fogas ett intyg på att stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 uppgår till mer än ett års tillväxt.

Reduktionen bör, i likhet med andra reduktioner, räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt. Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av reduktionen mot dessa skatter bör i stället, genom en kreditering på skattekontot, tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) tillsammans med *LRF Skogsägarna* anför att möjligheten till utbetalning av överskjutande skattereduktion gör att de kan ställa sig bakom förslaget i denna del även om vissa restriktioner för utbetalning finns genom kopplingen till skattekontot. *Sveriges Jordägareförbund* anför att möjligheten att via skattekontot få ut eventuellt överskjutande del av reduktionsbeloppet inte får inskränkas och att i annat fall ett alternativ till skattereduktionen måste hittas. Regeringen finner inte lämpligt eller motiverat att med avseende på skattereduktionen införa särskilda regler i fråga om skattekontot och formerna för utbetalning från detta. Den utbetalning som reduktionen kan resultera i skall hanteras inom ramen för existerande regler för skattekontot.

5.4 Skattetillägg, omprövning och överklagande

Regeringens förslag: Skattebetalningslagens (1997:483) bestämmelser om skattetillägg, omprövning och överklagande skall tillämpas i fråga om skattereduktionen.

Promemorians förslag: Överensstämmer i allt väsentligt med regeringens.

Remissinstanserna: Av remissinstanserna är det endast *Skatteverket* som närmare kommenterar denna del av förslaget. Skatteverket efterlyser vissa klargöranden och lämnar förslag på lagregleringens utformning.

Skälen för förslaget: I likhet med vad som gäller för andra reduktioner bör skattebetalningslagens (1997:483, SBL) bestämmelser om skattetillägg, omprövning och överklagande tillämpas i fråga om den nu aktuella skattereduktionen.

Om någon begär att den preliminära skatten skall ändras med hänsyn tagen till reduktionen kommer givetvis att krävas att den skattskyldige lämnar en preliminär självdeklaration innan preliminärdebiteringen kan sättas ned. När den preliminära skatten skall bestämmas finns inte nödvändigtvis något beslut om skattereduktion som den skattskyldige kan åberopa. Detta är inte heller erforderligt. Det är tillräckligt att det går att – på samma sätt som i fråga om den skattskyldiges inkomster – göra en preliminär bedömning av skattereduktionens storlek i samband med att den preliminära skatten beräknas. När så bedöms nödvändigt kan krävas att den skattskyldige presenterar ett underlag som gör sannolikt att han kommer att vara berättigad till en skattereduktion av viss storlek.

Skatteverket önskar ett klarläggande i fråga om beteckningen på det belopp som tillgodoförs den som inte kan räkna av reduktionen mot de aktuella skatterna. Enligt regeringens mening är det inte nödvändigt och saknas även anledning att försöka inordna detta belopp i skattebetalningslagens begreppsapparat. Det är tillräckligt att klargöra hur det tillgodoförda beloppet skall behandlas. Det bör därför i lagtexten förtydligas att beloppet skall tillgodoföras den skattskyldige genom kreditering på dennes skattekonto. Det bör även klargöras att beloppet skall anges på slutskattebeskedet. Detta föranleder vissa tillägg i förhållande till den i promemorian föreslagna lagstiftningen.

Skatteverket anför också att skattebetalningslagens bestämmelse om företrädaransvar för skatt (12 kap. 6 § SBL) bör göras tillämplig på det belopp som tillgodoförs en skattskyldig som inte kan räkna av reduktionen mot aktuella skatter. Det går emellertid inte att knyta an till denna bestämmelse eftersom den avser situationen när den skattskyldige har betalat ett belopp som är lägre än vad som borde ha betalats medan vad som kan bli aktuellt i förevarande fall är att den skattskyldige har fått ett för högt belopp utbetalat. Som *Skatteverket* anför utgör överskjutande ingående mervärdesskatt – i likhet med det belopp som tillgodoförs en skattskyldig som annars inte skulle kunna tillgodogöra sig skattereduktionen – inte en skatt och det är skälet till att denna situation har reglerats särskilt. Det är därför lämpligare att, såsom föreslås i promemorian, knyta an till bestämmelsen om betalningsansvar vid återbetalning av för mycket utbetald överskjutande ingående

mervärdesskatt (12 kap. 6 a § SBL), som reglerar en situation som mer liknar den nu aktuella.

Skatteverket menar slutligen att det i skattebetalningslagen bör förtydligas att det belopp som tillgodoförs en skattskyldig som annars inte skulle kunna tillgodogöra sig skattereduktionen skall likställas med skatt. Med den föreslagna lagregleringen är detta emellertid inte nödvändigt. I stället framgår uttryckligen av lagförslaget hur beloppet skall behandlas i olika avseenden. Genom att bestämmelsen om företrädaransvar för överskjutande ingående mervärdesskatt som tillgodoräknats med ett för stort belopp görs tillämplig även i fråga om en för stor skattereduktion som tillgodoräknas den skattskyldige genom en kreditering på skattekontot kommer den som i egenskap av företrädare för en juridisk person är betalningsansvarig för detta belopp att likställas med skattskyldig (1 kap. 4 § tredje stycket 9 SBL).

5.5 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Reduktionsreglerna skall tillämpas vid 2006–2008 års taxeringar. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2006.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Kommenterar inte ikraftträdandet men har vissa synpunkter på den tid som reduktionen skall omfatta. Denna fråga behandlas i avsnitt 5.1 om reduktionens syfte och utformning.

Skälen för förslaget: Reduktionen skall avse avyttring, utforsling och mätning av virke under kalenderåren 2005 och 2006. Det innebär att reduktion kommer att kunna erhållas vid 2006 och 2007 års taxeringar för fysiska personer och juridiska personer som har kalenderår som räkenskapsår. För att även en juridisk person med brutet eller förlängt räkenskapsår skall kunna medges reduktion i samma utsträckning som de som har kalenderår som räkenskapsår bör, som tidigare nämnts, reduktion även kunna ske vid 2008 års taxering.

Det är angeläget att lagstiftningen kan träda i kraft så snart som möjligt. Den föreslagna skattereduktionen är emellertid ett statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Eftersom stödet syftar till att avhjälpa skador som har orsakats av en naturkatastrof bör det dock vara förenligt med EG-fördraget enligt artikel 87.2 b. Frankrike och Tyskland har tidigare fått stödåtgärder till skogsbruket godkända efter att omfattande skogsskador uppstått vid en storm i december 1999. Skattereduktionen måste emellertid notifieras hos och godkännas av Europeiska kommissionen innan den kan beslutas och träda i kraft. Behandlingen i kommissionen kan förväntas ta minst fyra månader. Mot denna bakgrund bedöms lagstiftningen – under förutsättning att stödet godkänns av kommissionen – kunna träda i kraft tidigast den 1 januari 2006. Eftersom fråga är om lagstiftning som är till fördel för den enskilde finns inget hinder mot att den ges en retroaktiv tillämpning och tillämpas på avyttringar från och med den 8 januari 2005.

5.6 Följdändringar

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen. Slutlig skatt kan också bestämmas genom omprövningsbeslut och till följd av domstols beslut. Av 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483, SBL) framgår att med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 11 kap. 10 § SBL minskad med vissa uppräknade skattereduktioner.

Ett beslut om skattereduktion för stormvirke kommer att meddelas fristående och är inte ett taxeringsbeslut. Skattereduktionen kommer att tillgodoräknas den skattskyldige vid debitering av slutlig skatt. Detta föranleder en komplettering av bestämmelserna i 11 kap. 9 § SBL.

6 Offentligfinansiella effekter, m.m.

Förslagets effekter för de offentliga finanserna

Med utgångspunkt i en skattereduktion på 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark kan, utifrån Skogsstyrelsens bedömningar om skadad och utforslad virkesmängd, det skattebortfall som uppstår till följd av reduktionen beräknas till två miljarder kronor.

Förslagets effekter för Skatteverket och förvaltningsdomstolarna

Skattereduktionen kommer att ge upphov till en viss tillfällig kostnadsökning för Skatteverket på grund av hanteringen av reduktionen under de närmaste åren. Regeringen bedömer att denna kostnadsökning kan finansieras inom befintlig anslagsram.

Reduktionen kan även ge upphov till en ökad ärendemängd hos vissa av de allmänna förvaltningsdomstolarna. Även om regelverket i allt väsentligt föreslås ges en mekanisk utformning och antalet överklaganden i relation till antalet ansökningar därmed kan antas bli jämförelsevis få och vara av enkel beskaffenhet så kan det komma att innebära en viss kostnadsökning för domstolarna. Regeringen bedömer att även denna kostnadsökning kan finansieras inom befintlig anslagsram.

Förslagets effekter för små företag

En skattereduktion som utgår för en avgränsad näringssektor och som dessutom är begränsad geografiskt ställer krav på att de som är berättigade till reduktionen skall upprätta erforderlig ansökan som innehåller vissa uppgifter. Dessa högst rimliga uppgiftskrav måste ställas i relation till den fördel som reduktionen innebär och är nödvändiga för att kunna bedöma om rätt till skattereduktion föreligger och med vilket belopp.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar

1 §

I paragrafen finns den grundläggande bestämmelsen om att ägare till en lantbruksenhet med stormskog kan tillgodoräknas skattereduktion vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare. Vad som avses med stormvirke och stormskog definieras i 3 och 5 §§. Med lantbruksenhet avses (se 2 §) detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229, IL), vilket enligt 2 kap. 15 § IL, avser detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152, FTL). Definitionen av en lantbruksenhet finns i 4 kap. 5 § 6 FTL.

Av *andra stycket* framgår att om ett svenskt handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog så skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Tredje stycket innehåller en särskild reglering för så kallade driftsbolag. Det förekommer att ägaren till en lantbruksenhet låter bedriva den skogliga verksamheten i ett bolag som denne äger, det så kallade driftsbolaget. Enligt första stycket tillkommer skattereduktionen ägaren av en lantbruksenhet med stormskog. Eftersom ett aktiebolag i den i tredje stycket angivna situationen skall anses vara lantbruksenhetens ägare innebär det att reduktionen i detta fall tillkommer aktiebolaget. Om ett handelsbolag äger en lantbruksenhet med stormskog tillkommer, enligt andra stycket, skattereduktionen delägarna. Eftersom handelsbolaget i den i tredje stycket angivna situationen skall anses vara lantbruksenhetens ägare innebär detta att reduktionen i den angivna situationen tillkommer delägarna.

Aktiebolaget eller handelsbolaget skall behandlas som ägare endast så länge som förutsättningarna i tredje stycket är uppfyllda.

För att de krav som ställs i fråga om utnyttjande av skogen och inkomsterna från denna skall vara uppfyllda krävs att det av avtal framgår att rätten att utnyttja skogen och inkomsterna från denna helt och fullt tillkommer bolaget. Kravet på att lantbruksenheten och driftsbolaget skall ha samma ägare innebär att ägarkretsen skall vara identisk.

Av *fjärde stycket* framgår att denna lag inte tillämpas på staten, landsting, kommuner och kommunalförbund.

2 §

Av paragrafen framgår att termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte annat framgår, och att med skogsmark avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Skogsmark definieras i 2 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen.

3 §

I paragrafen definieras stormvirke som sågtimmer av barrträd från stormskog samt massaved eller bränsleved från sådan skog, om virket har avverkats på grund av stormen den 8–9 januari 2005. De två förstnämnda sortimenten är de som omfattas av och skall mätas enligt virkesmätninglagen (1966:209). Beträffande dessa sortiment kan allmänt sägas att sågtimmer är timmer som, med hänsyn till sin högre kvalitet, är lämpligt att såga och massaved utgörs av virke som, med hänsyn till sin lägre kvalitet, är lämpligt som råvara för massatillverkning. I Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning (SKSFS 1991:1) anges vissa grundläggande krav på dessa sortiment. Utöver dessa kan köpare och säljare avtala om ytterligare krav på virket. Vad som avses med bränsleved anges i 4 §. När virket är av angivna sortiment anges detta i det mätbesked som utfärdas vid den virkesmätning som reduktionen förutsätter enligt 10 §. Det förekommer emellertid att virke som i och för sig uppfyller de allmänna kraven på sågtimmer eller massaved, i den praktiska virkeshandeln och på mätbeskeden, har mer specifika benämningar såsom plywoodtimmer, rotstockar/grovtimmer, kubb och klintimmer. Även dessa underkategorier av sortimenten är således reduktionsgrundande.

4 §

I paragrafen definieras bränsleved som stamved av barrträd om veden stock- eller travmäts, är ägnad för energiproduktion, har en längd som inte understiger 240 centimeter och har en största toppdiameter som inte understiger tre centimeter. Eftersom definitionen endast omfattar stamved omfattas inte grenar eller andra avverkningsrester. Att virket har varit av den beskaffenhet som förutsätts skall framgå av mätbeskedet. Mätbeskedets uppgift om virkets beskaffenhet bör som regel alltid godtas om den inte av någon anledning framstår som uppenbart felaktig.

5 §

I paragrafen definieras stormskog. Med detta begrepp avses enligt *första stycket* skogsmark som är belägen på en lantbruksenhet i de uppräknade länen (*punkt 1*), om stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av stormen den 8–9 januari 2005 motsvarar mer än ett års tillväxt (*punkt 2*). Hur ett års tillväxt beräknas anges i 6 §. Med skadade träd i punkten 2 avses detsamma som i de skadeinventeringar som Skogsstyrelsen har utfört. Ett träd är således skadat om det är omkullblåst, avbrutet under halva trädlängden eller lutar mer än 30 grader. Även träd där merparten av den levande trädkronan är avbruten får anses skadat i den mening som avses. Bestämmelsen innebär att de samlade skadorna på den skogsmark som ingår i lantbruksenheten kommer att jämföras med den samlade tillväxten på enhetens skogsmarksareal. Om skadorna överstiger ett års tillväxt kommer all skogsmark som ingår i lantbruksenheten att utgöra stormskog. Det är emellertid endast stormvirke enligt 3 § som berättigar till reduktion, dvs. virke som har avverkats på grund av stormen den 8–9 januari 2005.

Andra stycket innehåller en presumptionsregel enligt vilken kravet på stormskadans omfattning i första stycket 2 alltid skall anses uppfyllt om lantbruksenheten ligger i någon kommun som anges i bilaga 1 till lagen.

Bilagan anger särskilt stormdrabbade kommuner i de län som omfattas av reduktionen.

6 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att med ett års tillväxt avses i denna lag produkten av lantbruksenhetens skogsmarksareal den 1 januari 2005 enligt den beskattningsdatabas som Skatteverket för enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och det tillväxttal som enligt bilaga 2 till lagen gäller för det län där lantbruksenheten är belägen. Den sålunda beräknade tillväxten uttrycks i skogskubikmeter. Den beskattningsdatabas som åsyftas kallas vanligen fastighetstaxeringsregistret. Tillväxtalen i bilagan är de för länen genomsnittliga och anger tillväxten i skogskubikmeter per hektar. Om skogsmarksarealen på en lantbruksenhet i t.ex. Jönköpings län uppgår till 100 hektar utgör den årliga tillväxten således 530 skogskubikmeter (100 hektar x 5,3 skogskubikmeter/hektar). Den årliga tillväxten för lantbruksenheten bestäms med hänsyn till skogsmarksarealen den 1 januari 2005. Det innebär att efterföljande förändringar av lantbruksenhetens skogsmarksareal, t.ex. genom att en i enheten ingående fastighet med skogsmark överlåts, inte beaktas inom ramen för det förenklade och schabloniserade system som reduktionen bygger på.

Av *andra stycket* framgår att om lantbruksenheten har bildats efter den 1 januari 2005 så beräknas tillväxten på enhetens skogsmarksareal som den anges vid tidpunkten för enhetens bildande. Denna bestämmelse är nödvändig för att fastställa en årlig tillväxt för nybildade lantbruksenheter.

7 §

I paragrafen definieras vad som vid tillämpningen av lagen avses med virkesmätning. Med detta avses enligt *första stycket* att virkets volym och beskaffenhet bestäms. Som en del i bedömningen av virkets beskaffenhet ingår att virket indelas i sortiment, baserat på användningsområde. De sortiment som är reduktionsgrundande är de som anges i 3 §.

Enligt *andra stycket* skall virkesmätningen utföras på sådant sätt som anges i de allmänna bestämmelserna i den föreskrift som Skogsstyrelsen har utfärdat med stöd av virkesmätninglagen (1966:209) och dokumenteras i ett sådant mätbesked som avses i denna föreskrift. Detta gäller samtliga reduktionsgrundande sortiment. De allmänna bestämmelser som avses är de som finns i första kapitlet i "Skogsstyrelsens föreskrifter om virkesmätning" (SKSFS 1999:1). I dessa anges hur mätningen skall gå till och vad ett mätbesked skall innehålla.

8 §

Paragrafen anger hur omräkning mellan olika volymmått skall göras vid tillämpningen av lagen. Detta är nödvändigt eftersom den årliga tillväxten anges i skogskubikmeter och eftersom virke ibland mäts i kubikmeter toppmätt under bark samtidigt som reduktionen baseras på måttet kubikmeter fast mått under bark.

Enligt *första strecksatsen* skall vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas och enligt *andra strecksatsen* skall vid omräkning från kubikmeter toppmått under bark till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 1,20 användas. Således motsvarar t.ex. 2 skogskubikmeter 1,68 kubikmeter fast mått under bark (2 x 0,84) och 2 kubikmeter toppmått under bark motsvarar 2,40 kubikmeter fast mått under bark (2 x 1,20).

Kubikmeter fast mått under bark och kubikmeter toppmått under bark är volymmått som används vid virkesmätning. Dessa mått anger hur mycket den massiva vedvolymen utan bark uppgår till.

9 §

I paragrafen anges villkor för skattereduktionen. Av *första stycket* framgår att reduktion tillgodoräknas den som ägt lantbruksenheten vid tidpunkten för avyttring, utforsling och mätning enligt 10 § (*punkt 1*) och som därefter varit ägare till enheten under tiden fram till ansökningstillfället (*punkt 2*). I detta sammanhang kan noteras att driftsbolag skall behandlas som lantbruksenhetens ägare om förutsättningarna i 1 § tredje stycket är uppfyllda. För att kravet på ägande i första stycket skall vara uppfyllt i dessa fall krävs således att förutsättningarna i 1 § tredje stycket är uppfyllda under hela den tid som avses i första stycket.

Av *andra stycket* framgår att om en lantbruksenhet har avyttrats efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2006 kan skattereduktion även tillgodoräknas den som utan att uppfylla villkoret i första stycket 2 ansöker om reduktion senast den 2 maj 2006.

10 §

I paragrafen anges vad som utgör underlag för reduktionen. Det skall enligt *första stycket* vara fråga om stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007 uppfyller villkoren i första – tredje punkterna.

Enligt *första punkten* skall virket avyttras.

Enligt *andra punkten* skall virket forslas ut ur stormskog belägen på lantbruksenheten. Kravet på utforsling av virket från skogen motsvarar det krav som finns i 29 § skogsvårdslagen (1979:429). Kravet har mot bakgrund av bestämmelsens syfte och allmänt språkbruk ansetts innebära att virket skall ha forslats bort från hygget och ut till väg eller till för ändamålet avsedd lagrings- eller uppläggsplats. Huruvida detta krav är uppfyllt framgår av de mätbesked som i enlighet med Skogsstyrelsens föreskrifter (SKSFS 1999:1) utfärdas vid den virkesmätning som reduktionen förutsätter. På dessa anges var virket har mätts. Om det framgår att mätningen har skett vid t.ex. skogsbilväg, sågverk, industri, lagringsplats, etc. så är kravet på utforsling uppfyllt.

Enligt *tredje punkten* skall virket mätas vid virkesmätning. Vad som avses med virkesmätning anges i 7 §. Att erforderlig mätning har skett styrks genom det mätbesked som utfärdas efter mätningen.

Av *andra stycket* framgår att skattereduktion under lagens tillämplighetstid, dvs. under den period som taxeras 2006–2007 och i förekommande fall 2008, bara ges för den del av lantbruksenhetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200

kubikmeter fast mått under bark. Dessa gränser gäller således *per lantbruksenhet* och för hela den tid som reduktion kan komma i fråga. Det innebär att om underlaget från lantbruksenheten en gång har kommit upp till erforderlig nivå så erhålls reduktion därefter för allt stormvirke som forslas ut från skogsmarken på lantbruksenheten. Eftersom bestämmelsen tar sikte på det ackumulerade underlaget hänförligt till en lantbruksenhet bör framhållas att tidigare ansökningar rörande en viss lantbruksenhet kommer att finnas hos Skatteverket när en senare ansökan skall prövas. Hur stor volym som har mätts in vid den virkesmätning som reduktionen förutsätter framgår av de mätbesked som utfärdas efter mätningen. Det är den uppmätta *bruttovolymen* för de reduktionsgrundande sortimenten, dvs. volymen före kvalitetsavdrag, som ligger till grund för reduktionen. Mätbeskedets uppgift om den inmätta volymen bör som regel alltid godtas om den inte av någon särskild anledning framstår som felaktig eller orimlig.

Av *tredje stycket* framgår att vid tillämpningen av andra stycket så skall den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden. Detta får betydelse om en tidigare och en senare ägare samtidigt har anhängiggjorda ansökningar om reduktion för virke från en och samma lantbruksenhet. Ett exempel illustrerar hur andra och tredje styckena fungerar tillsammans. Anta att den årliga tillväxten för en lantbruksenhet är 350 skogskubikmeter. Det motsvarar enligt 8 § första strecksatsen 294 kubikmeter fast mått under bark ($350 \times 0,84$). Om den tidigare ägaren A under sin tid som ägare har ansökt om reduktion baserat på ett mätbesked som upptar 300 kubikmeter fast mått under bark och den nuvarande ägaren B har ansökt om reduktion baserat på ett senare mätbesked som upptar 100 kubikmeter fast mått under bark och som har utställts sedan B förvärvade lantbruksenheten så kommer A:s reduktion att baseras på 6 kubikmeter fast mått under bark ($300-294$) och B:s reduktion, eftersom tröskelvärde i andra stycket redan är uppnått genom A:s mätbesked, att baseras på 100 kubikmeter fast mått under bark. Det är således A som kommer att vidkännas tröskelvärde i andra stycket.

Ytterligare ett exempel illustrerar hur bestämmelserna fungerar. A och B äger med hälften var en lantbruksenhet med stormskog i Kronobergs län. Enhetens skogsmarksareal uppgår enligt fastighetstaxeringsregistret till 44 hektar. Den årliga tillväxten på enheten är enligt 6 § 250 skogskubikmeter [$44 \times 5,7$ (som enligt bilaga 2 är länets tillväxttal)]. Detta motsvarar enligt 8 § 210 kubikmeter fast mått under bark ($250 \times 0,84$). Reduktion erhålls således baserat på den mängd virke som överstiger 210 kubikmeter fast mått under bark. Om A och B före den 2 maj 2006 avyttrar, forslar ut, mäter in samt ansöker om reduktion baserad på en virkesmängd som uppgår till 274 kubikmeter fast mått under bark så baseras skattereduktionen vid 2006 års taxering alltså på 64 kubikmeter fast mått under bark ($274-210$). Vid nästa taxering kommer allt virke som avyttras, forslas ut och mäts in att kunna ligga till grund för reduktion eftersom gränsen redan har uppnåtts i samband med den första ansökan. Om skogsmarksarealen i stället hade varit 40 hektar så hade tillväxten blivit 191 kubikmeter fast mått under bark [$(40 \times 5,7) \times 0,84$]. Då hade i stället gränsvärdet om 200 kubikmeter fast mått under bark varit avgörande för om reduktion utgår. Reduktionen under det

första året hade då kommit att baserats på 74 kubikmeter fast mått under bark (274-200). Detta underlag berättigar enligt 12 § till reduktion med 3 700 kronor (50 x 74). Av 13 § framgår att detta reduktionsbelopp skall fördelas mellan delägarna A och B i förhållande till deras andelar i lantbruksenheten. A och B kommer således att erhålla reduktion med 1 850 kronor vardera (3 700/2).

11 §

I paragrafen anges vilken del av det underlag som enligt 10 § kan berättiga till reduktion som utgör *sökandens underlag*. Det är den mängd stormvirke som avyttrats, utforslats och mätts in enligt 10 § under den tid sökanden ägt lantbruksenheten. Om således en tidigare ägare till lantbruksenheten under sin innehavstid har forslat ut och ansökt om reduktion för stormvirke som uppgår till 250 kubikmeter fast mått under bark och tillväxten inte överstiger 200 kubikmeter fast mått under bark så kommer reduktionen för hans del att baseras på 50 kubikmeter fast mått under bark (250-200). Om de nuvarande ägarna A och B under den tid de äger lantbruksenheten forslar ut ytterligare 100 kubikmeter fast mått under bark så utgörs deras reduktionsgrundande underlag således av denna mängd stormvirke.

12 §

I paragrafen anges hur skattereduktionen beräknas. Den uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av det som enligt 11 § utgör sökandens underlag.

13 §

I *första stycket* anges att sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen som svarar mot sökandens andel i lantbruksenheten vid tidpunkten för ansökan eller, i fall som avses i 9 § andra stycket, vid tidpunkten för avyttringen.

I *andra stycket* anges att i fråga om handelsbolagsdelägare skall skattereduktionen fördelas mellan dem på sätt som angetts i ansökan.

14 §

Av paragrafen framgår att en ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

15 §

Av paragrafen framgår att om flera äger del i en lantbruksenhet skall de lämna en gemensam ansökan och att detsamma gäller handelsbolagsdelägare. Varje delägare är emellertid att betrakta som sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion, dvs. även om ansökan görs gemensamt så för var och en talan i fråga om sin del av skattereduktionen. Av bestämmelsen följer att tidigare ägare som kan erhålla reduktion med stöd av 9 § andra stycket inte behöver ansöka gemensamt.

16 och 17 §§

Paragraferna anger vad en ansökan om skattereduktion skall innehålla och vilket underlag som skall fogas till ansökan.

Av 17 § första stycket 1 framgår att det till ansökan skall fogas en kopia av avtal om avyttring av stormvirke. Med detta avses avtalshandling, kontrakt eller liknande handling som visar att avyttring av stormvirke har skett efter stormen.

Av 17 § andra stycket framgår att om skogsmarken inte utgör stormskog genom att befinna sig inom en kommun som omfattas av bilaga 1 till lagen så skall till ansökan fogas ett intyg som visar att skogsmarken utgör stormskog genom att stamvolymen hos de träd på lantbruksenhetens skogsmark som har skadats av storm motsvarar mer än ett års tillväxt. Ett sådant intyg kan vara utfärdat av skogsvårdsstyrelse eller någon opartisk person med erforderlig kompetens att bedöma skadans omfattning.

18 §

Av paragrafen framgår att om lantbruksenheten har bytt ägare efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007 skall ansökan innehålla uppgift om ägarbytet. Bestämmelsen syftar till att underlätta Skatteverkets prövning av om rätt till reduktion föreligger.

19 §

I paragrafen anges när en ansökan skall ha kommit in till Skatteverket för att skattereduktion skall kunna ges vid 2006 eller 2007 års taxering. Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av slutlig skatt på grund av 2006 års taxering, eller om taxering inte sker detta år, vid 2007 års taxering. Kommer ansökan in senare än den 2 maj 2006 tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, vid 2008 års taxering.

20 §

Av paragrafen framgår att Skatteverket beslutar i ärenden enligt denna lag.

21 §

Av första stycket framgår att bestämmelserna om skattetillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483, SBL) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag. Skattetillägg kan bli aktuellt om sökanden i en ansökan om skattereduktion eller i en bifogad handling har lämnat en oriktig uppgift till ledning för bestämmande av skattereduktionen.

Av andra stycket framgår att Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt skattebetalningslagens bestämmelser om detta. De finns i 21 kap. respektive 22 kap. SBL. Om den skattskyldige har lämnat oriktig uppgift kan inte bara skattetillägg bli aktuellt enligt första stycket, utan också efterbeskattning enligt 21 kap. 10 § SBL.

Bestämmelserna i första och andra styckena har utformats med 13 § lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete som förebild. Detta lagrum infördes på förslag från skatteutskottet (bet. 2004/05:SkU3) efter att synpunkter hade inhämtats från Lagrådet.

Av *tredje stycket* framgår att omprövning i vissa fall får ske även efter utgången av den tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen, om det föranleds av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt. Omprövning i ett sådant fall får ske senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen. Bestämmelsen har utformats med 16 § lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation som förebild.

22 §

Av *första stycket* framgår att skattebetalningslagens (1997:483) regler om bestämmande och debitering av slutlig skatt gäller i fråga om skattereduktion.

Andra stycket anger mot vilka skatter skattereduktionen skall räknas av.

Tredje stycket innehåller en hänvisning till 11 kap. 9 § skattebetalningslagen, där det framgår i vilken ordning skattereduktionen skall räknas av från den slutliga skatten, i förhållande till andra skattereduktioner.

Paragrafen har utformats med 14 § lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete som förebild och har sin motsvarighet även i andra lagar om skattereduktion.

23 §

Av paragrafen framgår att skattereduktionen inte skall beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

24 §

Av paragrafen framgår att den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot kommunal eller statlig inkomstskatt eller statlig fastighetsskatt vid debiteringen av slutlig skatt, genom en kreditering på skattekontot, skall tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

25 §

Av paragrafen framgår att belopp som tillgodoförts enligt 24 § skall anges på sådant besked som avses i 11 kap. 15 § skattebetalningslagen (1997:483), dvs. på det besked om den slutliga skatten som skickas till den skattskyldige senast den 15 december taxeringsåret.

26 §

I paragrafen ges en uttrycklig regel om att bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) inte tillämpas för belopp som tillgodoförs enligt 24 §. Tillgodofört belopp kommer således inte att beskattas hos mottagaren.

27 §

Av paragrafen framgår att bestämmelsen om företrädaransvar i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om belopp som tillgodoförs enligt 24 §. Den angivna bestämmelsen i skattebetalningslagen reglerar i vilka fall en företrädare för en juridisk person tillsammans med den juridiska personen kan bli återbetalningsskyldig för ett för stort tillgodofört belopp.

7.2 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

11 kap.

9 §

Ändringen i *första stycket* är av endast redaktionell art. Genom propositionen 2003/04:163 Skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus kom första och andra styckena att av misstag slås ihop. Nu föreslås en återgång till den äldre styckeindelningen.

Den nya *punkten 9* i *andra stycket* är en följd av förslaget om en lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.

Förslag till lag om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar

Härigenom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Den som äger en fastighet med stormskog tillgodoräknas under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag skattereduktion för stormvirke vid 2006–2008 års taxeringar. Med ägare avses även den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall likställas med ägare.

Om ett svenskt handelsbolag äger en fastighet med stormskog skall skattereduktionen tillgodoräknas delägarna.

Definitioner

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat framgår.

Med skogsmark avses detsamma som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

3 § Med *stormvirke* avses i denna lag sågtimmer av barrträd från stormskog eller massaved från sådan skog, om virket har avverkats på grund av storm.

4 § Med *stormskog* avses i denna lag skogsmark om

1. den är belägen på en fastighet som ingår i en lantbruksenhet i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Kalmar län, Jönköpings län, Hallands län, Västra Götalands län eller Östergötlands län, och

2. den mängd träd på fastighetens skogsmark som har skadats av storm motsvarar mer än ett års tillväxt.

Villkoret i första stycket 2 anses alltid uppfyllt om fastigheten är belägen inom någon av de kommuner som uppräknas i bilagan till denna lag.

Underlag för skattereduktion

5 § Underlaget för skattereduktionen är den mängd stormvirke som efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007

1. avyttras som leveransvirke, genom avverkningsuppdrag eller genom leveransrotköp,

2. forslas ut ur stormskog belägen på fastigheten, och

3. mäts enligt virkesmätningsslagen (1966:209).

6 § Skattereduktionen uppgår till 50 kronor per kubikmeter fast mått under bark av underlaget.

Under den tidsperiod lagen tillämpas ges reduktion bara för den del av fastighetens sammanlagda underlag som överstiger ett års tillväxt, dock minst 200 kubikmeter fast mått under bark.

Vid tillämpningen av andra stycket skall

- vid omräkning från skogskubikmeter till kubikmeter fast mått under bark omräkningstalet 0,84 användas, och
- den del av underlaget som inte berättigar till reduktion anses hänförlig till de äldsta mätbeskeden.

7 § Sökanden tillgodoräknas så stor andel av skattereduktionen enligt 6 § som svarar mot sökandens andel i fastigheten vid tidpunkten för avyttringen enligt 5 § 1.

I fråga om handelsbolagsdelägare skall i ansökan anges hur skattereduktionen skall fördelas mellan dem.

Ansökan och beslut

8 § En ansökan om skattereduktion skall göras skriftligen hos Skatteverket.

9 § Handelsbolagsdelägare skall lämna en gemensam ansökan. Delägare är sökande i fråga om sin rätt till skattereduktion.

10 § Ansökan skall innehålla uppgifter om

1. sökandens personnummer eller organisationsnummer,
2. beteckningen på den fastighet från vilken stormvirket utforslats, kommun och län där fastigheten är belägen,
3. sökandens andel i fastigheten,
4. mängden utforslat stormvirke i kubikmeter fast mått under bark, och
5. datum för avyttring enligt 5 § 1 avseende det stormvirke som ansökan avser.

11 § Till ansökan skall fogas

1. kopia av avtal avseende avyttring av stormvirke eller avtal om avverkningsuppdrag eller leveransrotköp som avser stormvirke enligt 5 § 1, och

2. kopia av mätbesked från virkesmätning enligt 5 § 3,

Om bestämmelsen i 4 § andra stycket inte är tillämplig skall till ansökan fogas intyg som visar att villkoret i 4 § första stycket 2 är uppfyllt.

12 § Om fastigheten har överlåtits efter den 7 januari 2005 men före den 1 januari 2007 skall ansökan innehålla uppgift om överlåtelsen och om den som fastigheten har överlåtits till.

13 § En ansökan skall ha kommit in till Skatteverket senast den 2 maj 2007.

Om en ansökan har kommit in senast den 2 maj 2006 skall skattereduktionen tillgodoräknas vid debitering av skatt på grund av 2006 eller 2007 års taxering efter vad som anges i ansökan. Har ansökan kommit in senare tillgodoräknas skattereduktionen vid debitering på grund av 2007 års taxering eller, om taxering inte sker detta år, 2008 års taxering.

14 § Skatteverket skall besluta i ärenden enligt denna lag.

Skattetillägg, omprövning och överklagande m.m.

15 § Bestämmelserna om skattetillägg i 15 kap. skattebetalningslagen (1997:483) gäller också i fråga om uppgifter som avses i denna lag.

Skatteverkets beslut enligt denna lag omprövas och överklagas enligt bestämmelserna i 21 och 22 kap. skattebetalningslagen.

Om Skatteverkets beslut behöver ändras till följd av ett annat beslut av Skatteverket eller förvaltningsdomstol som rör skattereduktion enligt denna lag, fastighetstaxering eller debitering av fastighetsskatt, får sådan ändring ske genom omprövning även efter utgången av tid som föreskrivs för omprövning i skattebetalningslagen men senast sex månader efter det beslut som föranleder ändringen.

Övriga bestämmelser

16 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas vad som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Skattereduktionen skall räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt samt mot statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn skall tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

17 § Skattereduktionen skall inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet enligt 4 § lagen (1997:324) om begränsning av skatt.

18 § Den som inte alls eller endast till viss del kan räkna av skattereduktionen mot de skatter som anges i 16 § skall vid debitering av slutlig skatt tillgodoföras ett belopp som motsvarar den del av reduktionen som inte kan räknas av.

19 § För belopp som tillgodoförs enligt 18 §

1. tillämpas inte bestämmelserna om näringsbidrag i 29 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. tillämpas på motsvarande sätt vad som föreskrivs om överskjutande ingående mervärdesskatt i 12 kap. 6 a § skattebetalningslagen (1997:483).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Kommuner som avses i 4 § andra stycket:

Ale	Ljungby
Alingsås	Mark
Alvesta	Markaryd
Aneby	Mullsjö
Bollebygd	Mölndal
Borås	Norrköping
Bromölla	Nybro
Båstad	Nässjö
Eksjö	Olofström
Emmaboda	Osby
Essunga	Partille
Falkenberg	Perstorp
Finspång	Ronneby
Gislaved	Svenljunga
Gnosjö	Sävsjö
Göteborg	Söderköping
Habo	Sölvesborg
Halmstad	Tingsryd
Herrljunga	Tranemo
Hultsfred	Tranås
Hylte	Ulricehamn
Härryda	Vaggeryd
Hässleholm	Valdemarsvik
Hörby	Varberg
Höör	Vetlanda
Jönköping	Vimmerby
Karlshamn	Vårgårda
Karlskrona	Värnamo
Kinda	Västervik
Klippan	Växjö
Kristianstad	Ydre
Kungsbacka	Älmhult
Laholm	Ängelholm
Lerum	Örkelljunga
Lessebo	Östra Göinge

Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***11 kap.**9 §²

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol. Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

1. lagen (2000:1006) om skattereduktion på förvärvsinkomster vid 2002 och 2003 års taxeringar,

2. lagen (2003:821) om särskild skattereduktion vid 2005 års taxering,

3. lagen (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,

4. lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation,

5. lagen (2003:1204) om skattereduktion för vissa miljöförbättrande installationer i småhus,

6. lagen (2004:752) om skattereduktion för utgifter för byggnadsarbete på bostadshus,

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),
och

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt.

Skatteverket fattar varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen (grundläggande beslut om slutlig skatt). Slutlig skatt kan bestämmas också genom omprövningsbeslut och till följd av beslut av domstol.

Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 10 § minskad med skattereduktion enligt följande ordning

7. 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),

8. lagen (2004:126) om skattereduktion för förmögenhetsskatt, *och*

9. lagen (2005:000) om skattereduktion för virke från stormfälld skog vid 2006–2008 års taxeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

² Senaste lydelse 2004:753.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 2

Remissyttranden har kommit in från Skatteverket, Kammarrätten i Jönköping, Länsrätten i Kronobergs län, Domstolsverket, Skogsstyrelsen, Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) tillsammans med LRF Skogsägarna, Virkesmätningsföreningen Syd Ekonomisk Förening, Sveriges Lantbruksuniversitets skogsvetenskapliga fakultet och Sveriges Jordägareförbund.

Yttranden har också inkommit från Skogsvårdsstyrelsen Jönköping-Kronoberg och Skogssällskapet.